

עפ"ת 51985/04/21 - עומר סואעד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 51985-04-21 סואעד נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 10251162714

בפני כבוד השופטamazon דוד
מערערים עומר סואעד
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

1. ערעור על פסק דיןו של בית המשפט קמא (כב' השופט אסתר טפנה גרד), בגיןו הורשע המערער בנהגתה בהיותו שיכור והותת עליו עונשים של פסילה בפועל, פסילה על תנאי, מסר על תנאי וקנס. במסגרת הערעור מלין המערער על החלטת בית משפט קמא מיום 21/9/21 הדוחה את בקשתו לביטול הכרעת הדין שניתנה בהעדר המערער עקב אי התיאצבותו.
2. כנגד המערער הוגש כתב אישום ממנו עולה שביום 20.7.18, סמור לשעה 10:3, נהג המערער ברכב פרטיו, מסוג "סזוקי", מ.ר. 13, בכביש 85, ק"מ 27, מזרח למערב, בהיותו שיכור, בכר שבדגימת אויר נשוף נמצא שריכוז האלכוהול, בליטר אחד של אויר נשוף, הוא 403 מ"ג, העולה על הריכוז שנקבע בתקנות.
3. מועד ההקראה לכתב האישום נקבעה ליום 21/11/2018, המערער התיאצב וביקש דחיה למועד אחר. באותו הזדמנות בית משפט קמא זהיר את המערער, **שבמידה והוא לא יתיאצב להמשך משפטו עלול להישפט בהעדר**, ביום 14/2/2019 המערער התיאצב, מוצג על ידי עורך דין א. עמאר, ולבקשתו נדחה מועד ההקראה ליום 21/5/19 לצורך לימוד חומר החקירה.
4. המערער ובא כוחו לא התיאצבו לדין שנקבע ביום 19/5/19. בהעדר התיאצבות הרשייע בית משפט קמא את המערער בהתאם להוראת סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, את המערער בעבירות המיחסות לו בכתב האישום. נהג בשירות בニיגוד לסעיפים 62(3), 64(ב)(א)(3) ו-39א לפיקודת התעבורה.

5. כנגד המערער הוצאה צו הבאה לצורך הבטחת התיאצבותו להמשך משפטו. ביום 20/2/20 התיאצב המערער כשהוא מיוצג המערער שוב ביקש דחיה לצורך צילום חומר החקירה ובית המשפט הפנה תשומת לבו של הסניגור המלמד כי התקיק קבוע לטיעונים לעונש.

עמוד 1

6. המערער הגיש בחלוף חודשים רבים (רק ביום 20/9/2021) בקשה לבטל את הכרעת הדין שניתנה בהuder התיקות. בית משפט קמא דחה את הבקשה בהחלטה מיום 20/9/2021, בין היתר בשל העובדה כי טעות משרדית של עו"ד אין בה כדי להצדיק את אי ההתייצבות למועד הדיון ולא טרח לפרט את עיות הדין שנגרם לו מלבד כפירה כללית בעבירה. המערער טוען לכשלים בריאות אף לא טרח לפרט טענתו זו. בשל העדר טעם מבורר לאי ההתייצבות ובהuder פירוט לטענת ההגנה- דחה בית משפט קמא את הבקשה לבטל את הכרעת הדיון.

7. לאחר שמייעת טענות הצדדים לעונש גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים הבאים:
3 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים; פסילה מלקלבל או מלאחזיק ברישון נהיגה לתקופה בת 24 חודשים;
פסילה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים; תשלום קנס בסך 1,200 ל"נ.

8. המערער לא השלים עם פסק דיןו של בית משפט קמא ובעיקר אי ביטול הכרעת הדין שניתנה בהuder התיקות מטעמו.

9. גם בהודעת הערעור לא פירט המערער את טענות ההגנה, הסתפק בטענות כלליות בדבר עיות דין. במועד הדיון בערעור הצהיר ב"כ המערער : " יש **כשלים** ראיתיים זה נכון שאנו לא ציינו זאת בהודעת הערעור ולא **בבית משפט קמא**, נעשה זאת בפני בית משפט קמא כшибוט גזר הדין. ונוכל גם להגיש הودעה על הכשלים בכתב. מרשי מפרנס משפחה והוא מניד את אמו החולה, יגרום עיות דין **לגביו** שנתיים, הרישון שלו יפסל".

10. רק לאחר הדיון שיגר המערער הودעה בה פירוט טענות הכשלים .

11. המדינה מתנגדת לערעור. המשיבה סבורה כי הבקשה לביטול הכרעת הדין שניתנה בהuder לא הוגשה במועד אלא באחור ניכר; לא קיימת סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות למועד הדיון; טענת עיות הדין היא טענה כללית ולא מצבע על כשלים בריאות לא בבית משפט קמא ולא במסגרת הערעור. העונש שנגזר עליו הוא עונש סביר ואין עילה להתערב בו.

12. אשר לטענת המערער לעניין הכרעת הדיון שניתנה בהuder, אצין כי הדיון החל על ענייננו הוא סעיפים 240 ו-130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" פ"), לפיהם על מי שմבקש לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו בעבירות תעבורה להוכיח שניים אלה: סיבה מוצדקת להיעדרותו מהדין וקיומו של עיות דין אם לא יבוטל פסק הדיון - ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.12.09); רע"פ 5146/09 5146 שרעבי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.7.09); רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 23.2.04); רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.10.03).

13. המערער התיצב למשפטו במועד הדיון הראשון ואף הוזהר "שאם לא יתאפשר עלול להישפט בהuder". בדיון השני נכח סגנור מטעם המערער ובקש דחיה כדי להשלים לימוד החומר ובית המשפט קמא דחה את הדיון למועד אחר

והדגש כי "לאור חומרת האישום חובה על הנאשם להתייצב לדין". כאמור, לדין שנקבע ליום 21.5.19 לא התיצב המערער וגם לא סניגור מטעמו, משכך, פעל בית משפט קמא מצוות סעיף 240(2) לחסד"פ וראה במערער כמודה בכל עובדות כתוב האישום והרשיעו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

14. בעניינו המערער לא הגיש בקשה מתאימה לביטול הכרעת הדין שניתנה בהעדתו ביום 21.5.19 והעלת טענה זו רק בדיון שהיה קבוע לטיעונים לעונש ביום 20.2.20.

15. עוד אצין כי ככלל, טעות או רשלנות של בעל דין או של עורך דין אינה יכולה לשמש סיבה מוצדקת לביטול פסק דין שניתן בהיעדר - ראו רע"פ 5377/03 ג'מ'די נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.6.03); רע"א 06/99 קנדיל נ' עין הנציב בקבוצת הפועל מזרחי להתיישבות שיתופית בע"מ (ניתן ביום 18.4.07); ע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 08.4.08).

"**שיכחה של موعد הדיון אינה מהוות סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין וקיים דין נוסף**" (ע"פ 5377/03 ג'מאל נ' מדינת ישראל (29.6.2003), וראו גם, רע"פ 15/15 3518/2017 מלקמו נ' מדינת ישראל (27.4.2017); רע"פ 11/2673/2011 זימנר נ' מדינת ישראל (12.4.2011)).

16. אשר לחומרת העונש, אצין כי המערער הורשע בעבירה של נהיגה בהיותו שיכור, שעל פי סעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], בנוסף לכל עונש אחר, "פסילה מקבל או מהחזקך רישון נהיגה לתקופה שלא תפתח מושנים.... אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להוראות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

בית המשפט העליון כבר פסק לא אחת, כי "... נהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכיביש, שטכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסון, בჩינתת "מכונית מותת נעה". ההחמרה היא גישת החוקך, וסתיה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד". - ראו רע"פ 12/12 3638 קריין ווקנין נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 12.6.12).

17. בית המשפט קמא גזר על המערער את עונש פסילת המתחייב מההוראת סעיף 39א לפקודת התעבורה, ולא עלו בפניו כל נסיבות מיוחדות שייהי בהן כדי להפחית מעונש הפסילה שהוטל.

יודגש כי המערער נהג ברכב בהיותו שיכור כשריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הוא 403 מיקרוגרם. מה גם, לחובת המערער 19 הרשויות קודמות בתחום התעבורה, כשהאחרונה מיום 18.6.20 בGIN שימוש בטלפון נהיגה ללא דיבורית. הרשויות כוללות בין היתר עבירות של אי עצירה לאחר גרים תאונה עם נפגע, נהיגה בקלת ראש, נהיגה ללא רישיון רכב והtanegot הגורמת נזק ונזון, בין היתר, למסר בן 16 חודשים ופסילה למשך 4 שנים.

18. רשלנותו של המערער וגם רשלנותו של עורך הדין ניתנות היו לתיקון, אילו טרח ב"כ המערער, ופירט את טענות ההגנה של המערער. טעות בידי ב"כ המערער, כשהוא סבור כי המקום לפרוט את טענות ההגנה שלו הוא בדיון

עצמו, טענה עליה חזר עליה גם בבקשת לבטל פסק הדין, וגם בכתב העreau. בהלכת איטליה הנ"ל, נקבע, כי על המבקש לבטל פסק דין שנית בהעדרו, להעלות במסגרת הבקשה את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן, ותצהיר מטעמו התומך בבקשתה, ככל שהדבר נדרש.

בקשתו לבטל הכרעת הדין בפני בית משפט קמא ציין המערער, כי יש ברשותו טענות הגנה, אך הוא נמנע מלפרtan והסתפק באמירה כללית של עיות דין; המערער הגדיל במחדלו עת שלא טרח לפרט במסגרת העreau שהונח לפתחי טענות ההגנה והסתפק באמירה שיפורט בעמידה בפני בית משפט קמא.

משנמנע המערער מלפרט את הנימוקים התומכים בטענותו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענותו כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט ראו: רעפ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** (8.6.2015). אין להידרש לטענות כלויות שצורפו לאחר סיום שמיעת העreau, ללא רשות בית המשפט ומבל' שצורף חומר החקירה המשאש את טענות המערער ביחס לכשלים הראייתיים.

19. נוכח כל האמור אני סבור כי יצאה שגגה לפני בית משפט קמא שעיה שפט את המערער בהיעדרו וכאשר לא נعتר לבקשת לבטל את פסק הדין. עוד אני סבור כי גזר הדין שהושת על המערער מגלה עונש סביר ואין כל עילה להתערב בו.

אין בידי אףוא להיעתר לעreau.

20. להמציא לצדים.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"א, 13 יוני 2021, בהעדר הצדדים.